

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی رجعت از دیدگاه علامه طباطبایی و شیخ احمد احسائی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، الهیات و علوم سیاسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدعلی رستمیان - استادیار دانشگاه اصفهان.

حمزه علی بهرامی - استادیار دانشگاه اصفهان.

مهوش زارعی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان، گروه معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

در این نوشتار با نگاهی تطبیقی به بررسی مساله ی رجعت نزد امامیه و شیخیه می پردازیم. رجعت یکی از مباحث اعتقادی در فرهنگ شیعه است و برای اثبات آن شواهد عقلی و نقلی فراوانی ارایه شده است. معنای دقیق و مراد از رجعت از نظر امامیه، بازگشتن عده ای از خالصان و پاکان در زمان ظهور حضرت مهدی(ع) برای یاری ایشان و همچنین بازگشت عده ای از ناپاکان و دشمنان برای انتقام گرفتن از آنان است. و از آن جایی که موضوع رجعت در مکتب امامیه حایز اهمیت است. شیخیه نیز همانند امامیه به رجعت اعتقاد دارند ولی در مواردی با امامیه اختلاف نظر دارند و انگیزه ی نگارنده از مطرح کردن چنین موضوعی کمبود آثار تطبیقی در زمینه ی اختلافات و اشتراکات شیخیه با امامیه می باشد. چون با طرح چنین موضوعی اختلاف میان این دو مکتب در مواردی چون امامت و رجعت و معاد مشخص می گردد که نتیجه گیری مخاطب را در پژوهش های بعدی آسان تر می کند. و اختلاف دیگر شیخیه و امامیه اینک هر دو مکتب به مساله ی رجعت اعتقاد دارند ولی با این تفاوت که شیخیه در زمینه ظهور امام زمان (ع) و رجعت ایشان دچار اشتباه شده اند که قیامت و ظهور امام و رجعت ایمه (ع) در روز های متفاوتی رخ می دهد و اینکه حضرت با بدن هورقلیایی ظهور خواهد کرد. در صورتی که علامه طباطبایی معتقد است رجعت و ظهور امام و ایمه (ع) و قیامت هر سه مراتب مختلف یک حقیقت هستند.

کلمات کلیدی:

امامیه، شیخیه، رجعت، بررسی تطبیقی، علامه طباطبایی، شیخ احمد احسائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/633916>

